

Muzeum lásky: 5. díl - změna je život

Autor: Llardius

Datum: 14. 01. 2006 17:06

URL: <http://www.qark.net/clanek/muzeum-lasky-5-dil-zmena-je-zivot>

Předchozí díly [[1](#) » [2](#) » [3](#) » [4](#)]

Když jsem se ráno probudil, nebylo mi zrovna nejlépe. Každá změna bolí, a i když jsem se do nové práce těšil, stále mi v hlavě ležela šéfová. Mám rád sex a s ní byl opravdu úžasný. Tu myšlenku jsem ale rychle zahnal a v polospánku začal připravovat ranní kávu, ve kterou jsem vkládal veškeré své ospalé naděje. Na stole ležela věc, kterou jsem tam skoro určitě včera nedal. Oranžová vizitka. Náhle jsem si vzpomněl na Zuzku a její ústa, která ne a ne se zavřít. Měl bych jí zavolat? Káva stydla a já přemýšlel.

V 7:55 jsem vstoupil do obrovské budovy, která měla být přinejmenším následující měsíc mým novým pracovištěm. Moji noví kolegové už seděli ve svých kójích a civění do monitorů střídalý ospalé pohledy z oken. Nebyla to práce, která by mě nějak zvlášť lákala, ale plat byl celkem slušný a hlavně mi nešéfovala tupá blondýna, nýbrž starý, plešatý a obtloustlý šedesátník. Po téměř přátelském přivítání mi sdělil pár základních pravidel, a i když se snažil chovat sebejistě a odpočatě, bylo poznat, jakému stresu musí každý den čelit. Aspoň po mě nebude házet své kalhotky, řekl jsem si.

Pracovní den uběhl celkem rychle. Na úvod jsem dostal relativně zajímavou a jednoduchou práci a ještě si stihl s kolegy zajít na oběd. Byl jsem spokojený, ale ta vizitka mi pořád vrtala hlavou. No co, teď nikoho nemám a zrzku jsem v posteli taky nikdy neměl, řekl jsem si a začal vytáčet Zuzanino číslo. Ozval se hrubý mužský hlas a podivným německým přízvukem mi sdělil, že „sestra“ hned přijde. Když se minutu nikdo neozýval, už jsem to chtěl položit, náhle se však ozval její pisklavý hlásek, který mě v tramvaji tak obtěžoval. Omluvila se za provolanou minutu a nabídla mi, že bych k ní dnes mohl zajít na večeři, protože je tu její bratr z Německa a budou slavit jeho pracovní úspěchy. Souhlasil jsem a pohrával si s myšlenkou, že možná překonám osobní rekord a během jednoho týdne budu mít v posteli dvě ženy, i když Zuzka asi nebude tak dobrá, jako šéfová.

Hodil jsem na sebe obyčejné džíny, čistou košili a navoněl se tím nejlepším a momentálně jediným parfémem, který jsem měl. Venku už slunce dávno zapadlo a já se vydal do svého oblíbeného obchodu koupit lahvinku nějakého dobrého vína. Nevěděl jsem, jaké koupit, můj výběr však zúžil pohled do peněženky. Nezůstalo mi tam ani pět stovek, a to jsem měl další den dát oblek do

čistírny. Inu levné víno je také víno - koupil jsem Rulandské Šedé a vyrazil rovnou za Zuzkou a jejím německým bratrem.

Ve dveřích mě přivítala překrásná žena oděna do černých večerních šatů s rozparkem. Chvíli mi trvalo, než jsem si uvědomil, že ta sexy slečna je opravdu Zuzka a po přátelské puse na přivítanou jsem vešel dál. Byt byl takový, jaký jsem si ho pamatoval, ale teď všude hořely svíčky a po bratrovi jako by se slehla zem. Začínal to být velmi zajímavý večer.

Pokračování příště...